

ærede Medlems for Ringkøbing. Ganske vist maa jo hele denne Sag undersøges nøje i et Udvalg, baade Planen i dens Detailler og alle de Spørgsmaal, som dermed kunne staa i Forbindelse, og da den er kommen frem paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen, som den er, er det jo muligt, at det ikke kan lykkes at føre den igennem i denne Samling, men saa kunde der dog vel i alt Fald naas det, at Sagen kunde blive saaledes forberedt, at den, der i Sommerens Løb at være underkastet en nærmere Drøftelse, specielt ogsaa af de museumskyndige, paa Grundlag af de Betragtninger, som komme frem her fra Rigsdagens Side, kunde være moden til Gennemførelse til Efteraaret. Men skulde det kunne lykkes at føre den igennem allerede i denne Samling, tror jeg, det vilde være grumme heldigt, baade set fra Museernes og fra Befolkningens Standpunkt. Thi jeg har den Følelse, at medens offentlige Bygningers Opførelse i Almindelighed ikke ere populære Spørgsmaal, saa er det at faa virkelig gode, tidsvarende og ikke brandfarlige Bygninger for vort Nationalmuseum og Folkemuseum af den Slags Sager, som i Virkeligheden ere populære, og hvor jeg derfor tror, at det vil være forholdsvis let at samle Stemmerne derom, naar ellers Planerne ved nærmere Undersøgelse vise sig tilfredsstillende baade med Hensyn til deres Beskaffenhed og den Bekostning, de medføre.

Oscar Hansen: Den Velvilje, med hvilken Lovforslaget blev modtaget af Finansudvalgets Formand og Ordfører (J. C. Christensen), har i meget høj Grad beroliget mig. Jeg var begyndt at blive lidt ængstelig ved, at den højtærede Minister fremsatte dette Lovforslag paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen. Det kan jo ikke nægtes, at Ministeren er kommen i en noget uheldig Vane med en lidt sen Fremsettelse af socialt og økonomisk ret betydelige Lovforslag. Jeg erindrer saaledes fra Samlingen i Fjor Forslaget om de Kellerske Anstalter, der ligefrem maatte jages igennem Tinget. Nu kommer Ministeren med Lovforslag om dette Museums Bygning, Teaterloven og et andet Museumslovsforslag, uagtet den højtærede Minister selv har oplyst os om, at Lovforslaget om Nationalmuseets Ombygning var færdigt allerede for over et Aar siden, og at der kun manglede en lille Hjørnebygning. Den lille Hjørnebygning havde det vist været let at faa med allerede for over et Aar siden. Det er derfor beklageligt, at

Ministeren ikke har fundet Anledning til at fremlægge Lovforslaget før paa et Tidspunkt, da Tinget kan vente at blive overvældet af Arbejde ved de store Love, som komme frem fra det andet Ting, og ved det øvrige Arbejde, som ligger fremme paa Tingets Bord. Men netop fordi Lovforslaget er fremkommet saa sent, er det dobbelt glædeligt, at det er blevet modtaget med en saadan Velvilje som den, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds udviste. Selve Lovforslagets Indhold, særlig hvad Beliggenheden angaar, maa jeg sige glæder mig. Jeg deler ikke Betænkelighederne ved delvis Ombyggelse af Prinsens Palæ, om jeg end indser det berettigede, der kan være i dem. Jeg tænker mig, at hvis det Udvalg, der faar med Lovforslaget at gøre, skulde komme til den Opfattelse, at det er rigtigst, at vi faa begyndt paa Ombygningen paa den Grund, hvor det nu er, vil det ogsaa fuldt ud kunne forsvares. Skulde det vise sig i Løbet af en Generation, at Bygningen bliver for lille, er der jo, som allerede fremhævet af det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm), Plads til en fjerde Længe, en fjerde Bygning. Og der er i Alt Fald den Fordel ved at bygge dernede paa Stedet, at Genstandene ikke ville lide under Flytningen. Dette, at man kan tage hver enkelt Genstand, af hvilke de fleste ere meget skrøbelige, i Haanden og flytte den fra dens nuværende Plads ind paa den Plads, hvor den for Fremtiden skal være, er en Ting, der over for en saa værdifuld Samling som Hovedsamlingen, den oldnordiske, er af meget betydelig Værdi. Det skulde derfor glæde mig, hvis det virkelig er muligt at blive paa Stedet. Nationalmuseet, som det nu kaldes, rummer, som ærede Medlemmer vide, ikke saa faa forskellige Samlinger. Hovedsamlingen er og bliver naturligvis altid det saakaldte oldnordiske Museum, derefter den historiske Samling fra Middelalderens og Renaissancens Tid, og endelig slutter sig nu dertil Dansk Folkemuseum. Disse tre Samlinger i Forening ere Vidnesbyrd om vor ældgamle Kultur, og naar vi en Gang skulle til at undersøge vor Kulturs Oprindelse, dens Selvstændighed over for andre Staters, have vi kun disse Samlinger at holde os til. Ad ren sproglig Vej kan der gives Oplysning om det danske Sprogs selvstændige og ganske jævne Udvikling fra Tiden omkring Kristi Fødsel til vore Dage, og dette har naturligvis sin Betydning, idet det viser, at Folket, Nationen som saadan har